

תרומת כספית גדולה

בפרים נאסר אחד מאילי הכסף של אוסטריה הישנה. אעפ"י שהנירות מקורם בהונגריה. מלנד זה קיימת השאלה אם השוברות של הקופה המשותפת — הם בעלי חוקה.

המשפחה העלתה כי הוטו התרומות הזו נמחחים בפאייס, לונדון, ברלין, וינא ובאילו מעריהשדה שבצרפת. הובר, שכלי-משפטן עשה לפני עשרה חרשים בברלין עם הבנקיר הדוע, וינרב מכוד-פישט וחקר במיניסטרוין בעניני הכלכלה, כיצד להעביר סכום גוול של נירות-ערך הונגריים לרשות גרמניה. הנירות האלה היו סכינסים בשני ארונות והובאו מבו-דפישט לאחד הבנקים בברלין. היות ובברלין לא נמצאו קופצים עליהם הלך בלומנשטין להולנד וגם פה העלה חרש ומכאן הובידה דרכם פאייסה, שבה בצע את זממו. המשפחה בינא החרימה 8 מיליון פראנק של בלומנשטין וחקירותיה העלה, כי תרומתו של זה התחילה עוד לפני 4 שנים, כמו כן העלתה, כי פורביני, שותפו של בלומנשטין הושם כבר פעם במאסר בשל זיופי-דבריות, המשפחה הפאריסאית חוקרת בהרצות רבה ולפי הודעותיה מסובכים במעשה-החיוף גם אישים חשובים מהעולם המדיני בצרפת. הודות לאישים כאלה ניהנה לבלומנשטין האפשרות להציע סכום גוול כזה של נירות הונגריים, מה שהוא בגדר-החומרה לפני גתיני חויל, סגן הקונסול לשעבר, שנאסר, הודה בהשתתפותו והמהנדס פאלוא הודה, כי נענה לבקשתם של בלומנשטין ופורביני והופיע בתור בעל הנירות האלה, כמו כן הודה המינסטר דינלר מידידו של מילראן — כי נשאל על דרכי הפרוצדורה הרשמית שבהתחמת נירות חויל, וכנראה ילאחר שניתנה ספיו האינפורמציה המפורטת התזילו הזופים, הוא עצמו — לא היו ברשותו כל נירות שכאלה ומסר את האינפורמציה על מנת שלא לקבל פרס. בקשר עם החקירה נאסר גם הססר הכורסאי הדוע בואי-נואר, שחתם על הנירות, כי לפי ידיעתו הטובה היו הנירות האלה ברשותו של בלומנשטין עוד מלפני המלחמה. המשפחה חוקרת את הנירות שנחבבו לגל נבות (נירות-הערך שהוחרמו כניעים כדי 30 מיליון פרנק) וגברקת כל החתמה מזויפת. בלומנשטין נופא מוען, כי לא עשה את מעשיו אלא לטובתה ובידיעה ובהתעוררותה של המשפחה ההונגריה. התודעה הזו מוסיפה, כסובך, נוסף מיוחד לכל השערוריה הזו, הוא מאים, כי יגלה את דבר-השתתפותם של אנשי-פרלמנט ועוזגאים אחרים.

בפרים נאסר אחד מאילי הכסף יוסף בלומנשטין, הנאשם במעשי-תרומת וניוף שלא היו כמותם בעולם הפיננסי. הענין הוא מסובך מאד והמשפחה עמלה להתיר את הסבך. בלומנשטין הוא יהודי הונגרי, יליד גובי זמקי בסלובקיה ואחרי המלחמה נתארח בצ'כוסלובקיה. הוא נתעשר בשל ידיעתו המובהקה את חווי-השלום לכל מעיפיהם ומשמעותם המדויקה. אחרי שנחרסקה המונרכיה של אוסטריה-הונגריה ונתפצלה למדינות אחדות לא ידע איש את אשר יקרה לחובות האוסטריים-הונגריים שמלפני המלחמה. שער-הכסף ונירות-ערך של המונרכיה ידדו פלאים והריפובליקות אשר צצו על חרבותיה—עמדו כמעט בפני פשיטת-רגל גמורה. ענין החובות האלה סודר מטעם ועדת-הריפוציה בסאריס הממונה על כך בצורה שכוו, שכל מדינה קבלה על עצמה חלק קבוע ומסוים והיא החתימה כד שטר ושטר בנושפנקה שלה והשטרות שלא עברו לרשותה של שום מדינה צורפו להן ג.קופה המשותפת שבפרים שוברות מיוחדים, אולם עבודת הועדה לא הצטיינה במדה יתירה של זהירות וכשרון-מעשה ונמצא שויתרה על בדיקת המספיים שעל כל שטר וקביעתם ונפתח פתח רחב לתרומות זיופיס. ובפתח הזה נכנס בלומנשטין וסיעתי.

רק צ'כוסלובקיה שקרה על בדיקה מעולה של כל שטר וניר והרשמתו המפורטת ולא נפלה גם קרבן לתקלות. לעומתה נמצאת הונגריה בנרעון גדול, היא לא ריכזה את חלקה ואינה מסלקת לנושיה כל תשלומים, וחיקת הולוריוציה שלה אינה אלא מעשה פלסתר. מה יפלא איפוא, אם בעלי הנירות ההונגריים סכרו מרוב יאוש את ניותיהם בלא-מתיר כדי להשיג בדרכי-עקיפין 32 אהוזים מערכם. ואחר טראשי הקונים האלה היה בלומנשטין, אשר החתים את הנירות כדוגמת. הקופה המשותפת שבפאריס וקבל תמורתם הין עצום, עתה נגלתה כל התרומת הזו ונסתברו בה מלנד בלומנשטין גם שמעין פורביני, יהודי אודיסאי ואחיו, פיר לאקאו סגן קונסול צרפתי בפרס וקרה-אחדשה לשעבר והמהנדס פאלואה מנהל החברה להרחבת התעשייה והמסחר, שגם הם הישמו במאסר. ההסדר הכולל שנגרם מניע, כנראה, עד כדי 30 עד 40 מיליון אדומים ובשוק נמצאים איפוא יותר שטרות משהוצאו לכהחילה. השאלה היא עתה, מי ישא בעול הרפסדים האלה, כי מבחינה פור-מלית רוכצת מעמסתם על כל המדינות